LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

SUTARTIS
DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Kinijos Liaudies Respublikos Vyriausybė,

siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo,

susitarė:

1 straipsnis
ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis
MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos vietos valdžia, nepriklausomai nuo to, kokiu būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo prieaugio pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo, taip pat mokesčius nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Dabar esantys mokesčiai, kuriems taikoma ši Sutartis, yra būtent šie:

a) Kinijos Liaudies Respublikoje:

(i) fizinių asmenų pajamų mokestis,

(ii) įmonių su užsienio kapitalu ir užsienio įmonių pajamų mokestis,

(iii) vietinis pajamų mokestis

(toliau vadinami „Kinijos mokesčiu“);

b) Lietuvos Respublikoje:

(i) juridinių asmenų pelno mokestis,

(ii) fizinių asmenų pajamų mokestis,

(iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą,

(iv) nekilnojamojo turto mokestis

(toliau vadinami „Lietuvos mokesčiu“).

4. Ši Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiems mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su dabar esančiais mokesčiais arba vietoj jų. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius esminius pakeitimus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose per atitinkamą laikotarpį po tokių pakeitimų.

3 straipsnis
BENDROS DEFINICIJOS

1. Šios Sutarties tikslams, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:

a) sąvoka „Kinija“ reiškia Kinijos Liaudies Respubliką; ją vartojant geografine prasme, reiškia visą Kinijos Liaudies Respublikos teritoriją, įskaitant jos teritorinę jūrą, kurioje taikomi su

mokesčiais susiję Kinijos įstatymai, ir bet kokį kitą plotą, esantį už jos teritorinės jūros ribų, kuriame Kinijos Liaudies Respublika pagal tarptautinę teisę turi suverenias teises tirti ir eksploatuoti jūros dugno ir jos nuogulų išteklius bei virš vandens esančius išteklius;

b) sąvoka „Lietuva“ reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografine prasme – Lietuvos Respublikos teritoriją ir bet kokį kitą su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis besiribojantį plotą, kuriame Lietuva pagal Lietuvos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną ir jos nuogulas bei jų gamtinius išteklius;

c) sąvokos „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ reiškia Kiniją arba Lietuvą, kaip to reikalauja kontekstas;

d) sąvoka „mokestis“ reiškia Kinijos mokestį arba Lietuvos mokestį, kaip to reikalauja kontekstas;

e) sąvoka „asmuo“ apima fizinį asmenį, kompaniją ir bet kokią kitą asmenų organizaciją;

f) sąvoka „kompanija“ reiškia bet kokią korporacinę organizaciją arba bet kokį vienetą, kuris mokesčių tikslams laikomas korporacine organizacija;

g) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią Susitariančiosios Valstybės rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui;

h) sąvoka „nacionalas“ reiškia:

(i) bet kokį fizinį asmenį, turintį Susitariančiosios Valstybės pilietybę;

(ii) bet kokį juridinį asmenį, bendriją, asociaciją ir kitą vienetą, tokį savo statusą įgijusius pagal Susitariančiojoje Valstybėje galiojančius įstatymus;

i) sąvoka „tarptautiniai pervežimai“ reiškia bet kokius pervežimus jūrų laivu ar orlaiviu, kuriuos vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai jūrų laivas ar orlaivis kursuoja tiktai tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

j) sąvoka „kompetentingas asmuo“ Kinijos atveju reiškia Valstybės mokesčių administraciją arba jos įgaliotą atstovą, o Lietuvos atveju – finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą.

2. Susitariančiajai Valstybei taikant šią Sutartį bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, įstatymą.

4 straipsnis
REZIDENTAS

1. Šios Sutarties tikslams sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ reiškia bet kokį asmenį, kuris pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, pagrindinės buveinės vietos, inkorporacijos vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu. Bet ši sąvoka neapima jokio asmens, kuris toje Valstybėje apmokestinamas tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį ar kapitalo.

2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas apibrėžiamas taip:

a) jis laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Susitariančiosiose Valstybėse, tai laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Valstybės, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);

b) jeigu negalima nustatyti Valstybės, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nė vienoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose Susitariančiosiose Valstybėse arba negyvena nė vienoje jų, tai laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalas jis yra;

d) jeigu jis yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalas, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu ir nustatyti šios Sutarties taikymo būdą tokiam asmeniui.

5 straipsnis
NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šios Sutarties tikslams sąvoka „nuolatinė buveinė“ reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

a) vadovybės buvimo vietą,

b) filialą,

c) įstaigą,

d) gamyklą,

e) dirbtuvę,

f) kasyklą, naftos ar dujų gręžinį, karjerą arba bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.

3. Statybos teritorija arba statybos, surinkimo ar įrangos objektas, arba su tuo susijusi priežiūros ar konsultacinė veikla tik tada yra nuolatinė buveinė, jeigu tokia teritorija, objektas ar veikla egzistuoja ilgiau kaip dvylika mėnesių.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) įrangos naudojimo tiktai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti,

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,

c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,

d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai įmonei skirtiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba jai skirtai informacijai rinkti, laikymo,

e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo,

f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai a) – e) punktuose išvardytos veiklos bet kokiam deriniui, laikymo su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią apsprendžia toks derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo – bet ne toks, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafo nuostatos, – dirba Susitariančiojoje Valstybėje kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės vardu ir turi įgaliojimą įmonės vardu sudaryti sutartis ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė laikoma turinčia pirma paminėtoje Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, jeigu tokio asmens veikla neapsiriboja 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri gali būti atliekama net per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatine buveine.

6. Susitariančiosios Valstybės įmonė nelaikoma turinčia kitoje Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę, kai ji toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje tik užsiima komercine- ūkine veikla per brokerį, komisionierių arba bet kokį kitą nepriklausomo agento statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau kai visa ar beveik visa tokio agento veikla atliekama tos įmonės vardu, jis šiame paragrafe nėra laikomas nepriklausomo agento statusą turinčiu asmeniu.

7. Tas faktas, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje Valstybėje komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar kokiu kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis
PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ turi tokią prasmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas turtas yra, įstatymą. Šios Sutarties nuostatos, susijusios su nekilnojamuoju turtu, taip pat taikomos turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir įrengimams, naudojamiems žemės ir miškų ūkyje, teisėms, kurioms taikomos bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatos, nekilnojamojo turto uzufruktui bei teisėms į kintamus ar pastovius mokėjimus, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą ar teisę jais naudotis. Jūrų laivai bei orlaiviai nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kokiu kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo užsiimant individualia savarankiška veikla.

7 straipsnis
KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu įmonė neužsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, bet tik ta jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu Susitariančiosios Valstybės įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, užsiimanti tokia pačia ar panašia veikla tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės tikslams, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, padarytas toje Valstybėje, kur yra nuolatinė buveinė, arba kitur. Išlaidos, kurias leidžia atimti Susitariančioji Valstybė, apima tik tas išlaidas, kurios atimamos pagal tos Valstybės vidaus įstatymus. Vidaus įstatymo nuostatų taikymas turi atitikti šiame paragrafe išdėstytus principus.

4. Jeigu Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nuolatinei buveinei priskiriamą komercinės-ūkinės veiklos pelną nustatyti proporcingai dalijant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai šio straipsnio 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia tai Susitariančiajai Valstybei apmokestinamąjį pelną nustatyti tokiu įprastu proporcingo dalijimo metodu. Tačiau proporcingo dalijimo metodas turi būti toks, kad rezultatas atitiktų šiame straipsnyje išdėstytus principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius ar prekes.

6. Ankstesnių paragrafų tikslams pelnas, priskiriamas nuolatinei buveinei, kiekvienais metais nustatomas tuo pačiu būdu, jeigu neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptariamos atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tai tų straipsnių nuostatoms šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis
JŪRŲ LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas naudojant jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniuose pervežimuose, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar tarptautinėje agentūroje.

9 straipsnis
ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju,

a) kai Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba

b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale

ir kai kiekvienu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriamos arba nusistovi kitokios sąlygos negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris dėl tokių sąlygų būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl nusistovėjusių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Jeigu Susitariančioji Valstybė įskaito į tos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, ir taip įskaitytas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirma paminėtos Susitariančiosios Valstybės įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja ten mokamo šio pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą, atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys reikalui esant šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis
DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis dividendų savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra kompanija (bet ne bendrija), kuri tiesiogiai turi ne mažiau kaip 25 procentus dividendus mokančios kompanijos kapitalo,

b) 10 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Šis paragrafas nekeičia kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „dividendai“ reiškia pajamas iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai pareikalavimai, taip pat pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat kaip pajamos iš akcijų pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji kompanija.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Susitariančioji Valstybė gali visiškai neapmokestinti kompanijos mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete, taip pat negali iš kompanijos nepaskirstyto pelno imti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, susidarančių toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis
PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis palūkanų savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 2 paragrafo nuostatas, Susitariančiojoje Valstybėje susidarančios palūkanos, kurias gauna ir kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, įskaitant jos vietos valdžią, centrinį banką ar bet kokią finansinę instituciją, kurios nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Vyriausybei, arba palūkanos, gaunamos už tos Vyriausybės ar bet kokios finansinės institucijos, kurios nuosavybės teisė priklauso tokiai Vyriausybei, garantuotą paskolą, atleidžiamos nuo mokesčio pirma paminėtoje Susitariančiojoje Valstybėje.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „palūkanos“ reiškia pajamas iš bet kokios rūšies skolinių pareikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne ir ar jie suteikia teisę dalyvauti skolininkų pelne ar ne, o būtent pajamas iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas ar skolinius įsipareigojimus. Baudos už pavėluotus mokėjimus šio straipsnio tikslui palūkanomis nelaikomos.

5. 1, 2 ir 3 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis pareikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, efektyviai susijęs su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos šios Sutarties 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Palūkanos laikomos susidarančiomis Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, jos vietos valdžia arba tos Susitariančiosios Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tos palūkanos priskiriamos tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokios palūkanos laikomos susidarančiomis toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, tenkanti skoliniam pareikalavimui, už kurį ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis
ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokami kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ reiškia bet kokios rūšies mokėjimus, gaunamus kaip kompensaciją už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, įskaitant kino filmus bei filmus ar įrašus radijui ar televizijai, bet kokį patentą, prekybos ženklą, dizainą ar modelį, planą, slaptą formulę ar metodą, arba už naudojimąsi ar už teisę naudotis gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrengimais, arba už informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, efektyviai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, jos vietos valdžia arba tos Susitariančiosios Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsipareigojimas mokėti atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą priskiriami tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

6. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, tenkanti naudojimuisi, teisei naudotis ar informacijai, už kuriuos ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis
KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMOS

1. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnyje apibrėžto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Prieaugio pajamos, gaunamos iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinei veiklavietei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo, įskaitant prieaugio pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai ar kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna iš tos įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų ar orlaivių arba iš su tokių jūrų laivų ar orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kompanijos, kurios aktyvų didžioji dalis susideda iš 6 straipsnyje apibrėžto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto, akcijų perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

5. Prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kokio turto – bet ne to, kuris minimas 1-4 paragrafuose, – perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis
INDIVIDUALI SAVARANKIŠKA VEIKLA

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna už profesines paslaugas ar kitą savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje. Bet tokios pajamos taip pat gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje:

a) jeigu jis reguliariai savo dispozicijoje turi šiai veiklai reikalingą nuolatinę veiklavietę kitoje Susitariančiojoje Valstybėje; bet tik ta pajamų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veiklavietei;

b) jeigu jis kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas; tokiu atveju tik ta pajamų dalis, kuri gaunama iš jo veiklos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba dėstymo veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, dantistų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis
VEIKLA, SUSIJUSI SU DARBO SANTYKIAIS

1. Atsižvelgiant į šios Sutarties 16, 18, 19 ir 20 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomas darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu samdomas darbas atliekamas tokiu būdu, tai už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, atliekamą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinamas tik pirma paminėtoje Valstybėje, jeigu:

a) gavėjas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, kurią darbdavys turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už samdomą darbą, atliekamą Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamame jūrų laive ar orlaivyje, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis
DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs mokėjimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos ar bet kokio kito panašaus organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

17 straipsnis
ARTISTAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, t. y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kaip tokią kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos kaip tokios atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka šią veiklą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo ar sportininko veiklą Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu jo vizitą į tą Valstybę visiškai arba didžiąją jo dalį finansuoja kitos Susitariančiosios Valstybės ar jos vietos valdžios visuomeniniai fondai. Tokiu atveju pajamos

apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas ar sportininkas.

18 straipsnis
PENSIJOS

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatas, pensijos bei kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomą darbą, apmokestinami tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas ir į 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatas, išmokamos pensijos ir kitos pašalpos, mokamos periodiškai ar kaip vienkartinės kompensacijos, kurias užtikrina Susitariančiosios Valstybės socialinės apsaugos įstatymai ar kokia nors Susitariančiosios Valstybės sudaryta visuomeninė socialinės rūpybos programa, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

19 straipsnis
VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, bet ne pensija, kuriuos Susitariančioji Valstybė ar jos vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Susitariančiajai Valstybei ar valdžiai, apmokestinami tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu tarnyba atliekama toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kuris:

(i) yra tos kitos Susitariančiosios Valstybės nacionalas arba

(ii) netapo tos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentu tiktai dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė ar jos vietos valdžia arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Susitariančiajai Valstybei ar valdžiai, apmokestinama tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu fizinis asmuo yra tos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir nacionalas.

3. 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos atlyginimams, darbo užmokesčiui ir kitiems panašiems atlyginimams bei pensijoms už tarnybą, susijusią su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima Susitariančioji Valstybė ar jos vietos valdžia.

20 straipsnis
PROFESORIAI IR TYRINĖTOJAI

1. Fizinis asmuo, kuris į Susitariančiąją Valstybę atvyko mokyti ar atlikti tiriamojo darbo universitete, koledže ar kitoje mokymo institucijoje, pripažintoje toje Susitariančiojoje Valstybėje, ir kuris yra arba prieš pat tą atvykimą buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, pirma paminėtoje Susitariančiojoje Valstybėje atleidžiamas nuo mokesčių, imamų nuo atlyginimo už tokį mokymą ar tiriamąjį darbą, ne ilgesniam kaip dvejų metų laikotarpiui nuo tos dienos, kai jis tokiam tikslui atvyko pirmą kartą.

2. Šio straipsnio 1 paragrafo nuostatos netaikomas pajamoms, gaunamoms iš tiriamojo darbo, jeigu toks tiriamasis darbas atliekamas ne visuomeniniams tikslams, o pirmiausia dėl tam tikro asmens ar asmenų asmeninės naudos.

21 straipsnis
STUDENTAI IR MOKINIAI

Studentas, mokinys arba praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirma paminėtoje Valstybėje tiktai mokosi, stažuojasi, neapmokestinamas toje pirma paminėtoje Valstybėje už tokias savo pragyvenimui, mokslui ar stažuotei jo gautas pajamas:

a) mokėjimus, gautus iš šaltinių, esančių už tos Susitariančiosios Valstybės ribų, ir skirtus jo pragyvenimui, mokslui, studijoms, tyrimams ar stažuotei,

b) dotacijas, stipendijas ar apdovanojimus, kuriuos suteikia Vyriausybė arba mokslo, švietimo ar kultūros organizacija.

22 straipsnis
VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į šios Sutarties 4-21 straipsnių nuostatas.

2. Šiame straipsnyje sąvoka „veikla kontinentiniame šelfe“ reiškia Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe vykdomą veiklą, susijusią su jūros dugno ir nuogulų bei jų gamtinių išteklių, esančių toje Susitariančiojoje Valstybėje, tyrimu ar eksploatacija.

3. Susitariančiosios Valstybės įmonė, kuri užsiima veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, atsižvelgiant į 4 paragrafą, laikoma užsiimančia komercine-ūkine veikla toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę.

4. 3 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu veiklos, kuria užsiimama kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų. Šio paragrafo tikslams:

a) kai Susitariančiosios Valstybės įmonė, užsiimanti veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, yra asocijuota su kita įmone, užsiimančia iš esmės panašia veikla tame pačiame kontinentiniame šelfe, tai pirma paminėta įmonė laikoma užsiimančia visa tokia kitos įmonės veikla, išskyrus atvejus, kai tokia veikla užsiimama tuo pačiu metu, kaip ir savo veikla;

b) įmonė laikoma asocijuota su kita įmone, jeigu viena jų tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba jeigu tie patys asmenys ar asmenų grupė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja abiejų įmonių valdyme, kontrolėje ar kapitale.

5. Atsižvelgiant į 6 paragrafą, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, susijusį su veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, tačiau tik tiek, kiek tas darbas atliekamas tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe, ir su sąlyga, kad samdomo darbo kontinentiniame šelfe trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų.

6. Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą jūrų laive ar orlaivyje, pervežančiame reikmenis ar darbuotojus į vietą Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje užsiimama atitinkama veikla, arba už bet kokį samdomą darbą laivuose-vilkikuose ar buksyruose arba kituose tokiai veiklai pagalbiniuose laivuose, gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra darbdavys.

7. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš perleidimo:

a) tyrimo ar eksploatavimo teisių arba

b) turto, kuris yra kitoje Susitariančiojoje Valstybėje ir naudojamas tiriant ar eksploatuojant jūros dugną ir nuogulas bei jų gamtinius išteklius, esančius toje kitoje Valstybėje, arba

c) akcijų, kurių vertę ar didžiąją jų vertės dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro tokios teisės arba toks turtas, arba tokios teisės ir toks turtas kartu paėmus,

gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

Šiame paragrafe sąvoka „tyrimo ar eksploatavimo teisės“ reiškia teises į aktyvus, gaunamus kitoje Susitariančiojoje Valstybėje tiriant ar eksploatuojant jūros dugną ir nuogulas bei jų gamtinius išteklius, įskaitant teises į tokių aktyvų dalį arba į naudą iš jų.

23 straipsnis
KITOS PAJAMOS

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu, kur susidarančios, ir neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms – bet ne toms pajamoms, kurios gaunamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, – jeigu tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, efektyviai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

24 straipsnis
KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje minimo nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Valstybės rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinei veiklavietei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalas, sudarytas iš Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų ir orlaivių ir iš su tokių jūrų laivų ir orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto, apmokestinamas tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

4. Visos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

25 straipsnis
DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMO METODAI

1. Kinijoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

a) Kai Kinijos rezidentas gauna pajamas iš Lietuvos, mokesčio už tas pajamas suma, sumokėta Lietuvoje remiantis šios Sutarties nuostatomis, gali būti įskaitoma į Kinijos mokestį, kurį moka tas rezidentas. Tačiau įskaitoma suma neturi viršyti Kinijos mokesčio už tas pajamas sumos, apskaičiuotos remiantis Kinijos mokesčių įstatymais ir taisyklėmis.

b) Kai iš Lietuvos gaunamos pajamos yra dividendai, kuriuos kompanija, Lietuvos rezidentė, moka kompanijai, Kinijos rezidentei, kuriai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų dividendus mokančios kompanijos akcijų, tai įskaitant atsižvelgiama į mokestį, kurį už savo pajamas sumokėjo dividendus mokanti kompanija Lietuvoje.

2. Lietuvoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kurie, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami Kinijoje, Lietuva, jeigu jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia:

a) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Kinijoje sumokėtam šių pajamų mokesčiui,

b) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Kinijoje sumokėtam šio kapitalo mokesčiui. Tačiau tokia atimama suma bet kuriuo atveju neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos Lietuvos pajamų arba kapitalo mokesčio dalies, kiekvienu atveju atitinkamai priskiriamos pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Kinijoje.

26 straipsnis
NEDISKRIMINACIJA

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni negu tos kitos Susitariančiosios Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Susitariančiosios Valstybės tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas ir sumažinimus dėl jų socialinės ar šeimyninės padėties, kokius ji teikia savo rezidentams.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 7 paragrafo arba 12 straipsnio 6 paragrafo nuostatos, nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį pelną, palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma paminėtos Valstybės rezidentui. Taip pat ir nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį kapitalą, bet kokios šios įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų pirma paminėtos Valstybės rezidento skolos.

4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma paminėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma paminėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

5. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

27 straipsnis
ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo priemonių, numatytų tų Valstybių vidaus įstatyme, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, kompetentingą asmenį arba, jeigu jo atvejis numatytas šios Sutarties 26 straipsnio 1 paragrafe, – į kompetentingą asmenį tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalas jis yra. Pareiškimas turi būti pateiktas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta šios Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatyme nustatytus laiko limitus.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingų asmenų atstovai gali susitikti tam, kad pasikeistų nuomonėmis žodžiu, jeigu tai atrodo tikslinga norint susitarti.

28 straipsnis
KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kokia reikalinga įgyvendinant šios Sutarties arba Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, liečiančių mokesčius, kuriems taikoma Sutartis, nuostatas tiek, kiek apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai, ypač užkertant kelią tokių mokesčių nemokėjimui. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gaunama informacija laikoma paslaptyje taip, kaip ir pagal tos Valstybės vidaus įstatymus gaunama informacija, ir suteikiama tik asmenims ar institucijoms (įskaitant teismus ir administracines institucijas), užsiimantiems mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, apskaičiavimu ar surinkimu, priverstiniu išieškojimu ar teisminiu persekiojimu arba pareiškimų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti viešų teismo procesų metu arba esant teisminiams sprendimams.

2. 1 paragrafo nuostatos jokiu būdu negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymų ir administravimo praktikos,

b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus arba įprastinę administravimo praktiką,

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors verslo, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (ordre public).

29 straipsnis
DIPLOMATINIAI AGENTAI IR KONSULINIAI TARNAUTOJAI

Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinių agentų ar konsulinių tarnautojų mokestinių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių susitarimų nuostatomis.

30 straipsnis
ĮSIGALIOJIMAS

1. Susitariančiųjų Valstybių Vyriausybės praneša viena kitai, kad jų vidaus įstatyminės procedūros, reikalingos šios Sutarties įsigaliojimui, įvykdytos.

2. Ši Sutartis įsigalioja nuo paskutiniojo iš 1 paragrafe minimų pranešimų dienos, ir jos nuostatos pradedamos taikyti abiejose Susitariančiosiose Valstybėse:

a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio, – pajamoms, gaunamoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio 1 dieną arba po jos,

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – mokesčiams, imamiems už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio 1 dieną arba po jos.

31 straipsnis
NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja neribotai, bet kiekviena iš Susitariančiųjų Valstybių gali bet kurių kalendorinių metų birželio trisdešimtą dieną ar iki jos diplomatiniais kanalais perduoti raštišką

pranešimą apie nutraukimą kitai Susitariančiajai Valstybei. Tokiu atveju ši Sutartis nebetaikoma abiejose Susitariančiosiose Valstybėse:

a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio, – pajamoms, gautoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas apie nutraukimą buvo perduotas, sausio 1 dieną arba po jos,

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – mokesčiams, imamiems už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas apie nutraukimą buvo perduotas, sausio 1 dieną arba po jos.

Visa tai liudydami šią Sutartį pasirašo būdami atitinkamai tam įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Sudaryta Vilniuje 1996 m. birželio 3 d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, kinų ir anglų kalbomis, visiems trims tekstams esant vienodos galios. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS VARDU	KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS VARDU

PROTOKOLAS

Pasirašydami Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Kinijos Liaudies Respublikos Vyriausybės Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo (toliau vadinamą „Sutartimi“), žemiau pasirašę asmenys susitarė dėl tokių nuostatų, kurios yra neatskiriama Sutarties dalis.

1. Dėl 6 straipsnio

Kai kompanijos akcijų nuosavybė ar kitos korporacinės teisės kompanijoje tokių akcijų ar korporacinių teisių savininkui suteikia teisę naudotis kompanijos turimu nekilnojamuoju turtu, tai pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar kokiu kitu būdu naudojantis tokia naudojimosi teise, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.

2. Dėl 6 straipsnio 2 paragrafo

Suprantama, kad 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžta sąvoka „nekilnojamasis turtas“ apima opcionus (susitarimus, suteikiančius teisę, neuždedant kokio nors įpareigojimo, pirkti ar parduoti nekilnojamąjį turtą už nustatytą kainą apibrėžtu laikotarpiu) ar panašias teises įgyti nekilnojamąjį turtą.

3. Dėl 6 straipsnio 3 paragrafo Suprantama, kad visos pajamos ir prieaugio pajamos, gaunamos perleidžiant 6 straipsnyje apibrėžtą ir Susitariančiojoje Valstybėje esantį nekilnojamąjį turtą, gali būti apmokestinamos toje Valstybėje, remiantis šios Sutarties 13 straipsnio nuostatomis.

Visa tai liudydami šį Protokolą pasirašo būdami atitinkamai tam įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Sudaryta Vilniuje 1996 m. birželio 3 d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, kinų ir anglų kalbomis, visiems trims tekstams esant vienodos galios. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS VARDU

KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS VARDU